

तिस्रो वैश्वानरीयाः पुरोऽनुवाक्याः । आद्या गायत्री प्रादुराक्षिदृष्टा । वयं वै-
श्वानरमीमहे याचामः यज्ञसमाप्तिमिति शेषः ईमहे याज्ञाकर्मसु पठितः । कीदृशं
वैश्वानरम् ऋतवानम् ऋतं सत्यं यज्ञो जलं वास्यास्ति ऋतवा तम् हृन्द्सीवनिषौ
वाच्याविति [पा० ५. २. १०१. वा० २.] अस्त्यर्थे वन्प्रत्ययः संहितायामृतस्य दीर्घः ।
ऋतस्य सत्यस्याविनाशिनो ज्योतिषः तेजसः पतिं पालकम् तेजोऽधिष्ठानमित्य-
र्थः । अजस्रं न जस्यति नश्यति अजस्रस्तमनुपक्षीणम् जसु हिंसायाम् नमिकम्पी-
ति [पा० ३. २. १६७.] रप्रत्ययः । धर्मं धृ क्षरणदीप्त्योः जिघर्ति क्षरति जलं धर्म-
स्तम् दीप्तं वा ॥ उपयां वैश्वानराय त्वां गृह्णामि । एष ते० सादयामि ॥ ६ ॥

a. वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हि कं भुवनानामभिथीः ।

इतो ज्ञातो विश्वमिदं विचष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ॥

b. c. = ६ b. c. ॥ ७ ॥

त्रिष्टुप्कुत्सदृष्टा । वैश्वानरस्य सुमतौ शोभनबुद्धौ वयं स्याम भवेम । कं नि-
पातः पादपूरणः हि यस्माद्धितो वैश्वानरः इतोऽरणितो ज्ञातः उत्पन्नः सन् इदं
विश्वं सर्वं विचष्टे कर्मानुवृत्तं पश्यति सूर्येण सह यतते स्पर्धते च सूर्यसमतेजा
इत्यर्थः । कीदृशोऽग्निः राजा राजते दीप्यते राजा । भुवनानां भूतज्ञातानामभिथीः
आश्रयणीयः अभि समन्तात् श्रीयते सेव्यतेऽभिथीः कर्मणि छिप् । उप० एष ते
उक्ते ॥ ७ ॥

a. वैश्वानरो न ऊतयऽआ प्रयातु परावतः । अग्निरुक्थेन वाहसा ॥

b. c. = ६ b. c. ॥ ८ ॥

गायत्री । नोऽस्माकमृतयेऽवनाय परावतः दूरदेशद्विश्वानरः आ प्रयातु आग-
ह्यतु केन वाहसा वाहनभूतेन उक्थेन स्तोमेन वाहिष्ठो वाहनानां स्तोमो दू-
तो हुतं नरा (५.) इति श्रुत्यन्तरे स्तोमस्य वाहनवमुक्तम् । उप० एष० उक्ते ॥ ८ ॥

a. अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः । तमीमहे महागयम् ॥

b. उपयामगृहीतोऽस्यग्नये त्वा वर्चसे । c. एष ते योनिर्ऋग्ये त्वा वर्चसे ॥ ९ ॥